

HOMILY FOR STS. CONSTANTINE AND HELEN, EQUAL TO THE APOSTLES

موعظه درباره قدیسین کنستانتین و هلن ، برابر با رسولان - 21 مه

(برای یکشنبه 24.5.2020).

در بیست و یکم ماه مه ، کلیسا از دو قدیس بخاطر خدمات بزرگی که به خدا ارائه کردند، با قدردانی ویژه یاد می کند. آنها قدیس کنستانتین ، و مادرش قدیس هلن هستند.

قدیس کنستانتین در حدود سال 275 میلادی در شهر نیسوس (که هم اکنون شهر نیس در صربستان است) متولد شد. پدر وی ، کنستانتوس کلوروس، اصالتاً یونانی-ایلیری بود و برخاست تا امپراتور نیمه غربی امپراتوری روم شود. مادر او یک مسیحی با فضیلت و مؤمن به نام هلن بود که در حدود سال 247 میلادی در شهر درپانا ، بیتینیا (آسیای صغیر) متولد شد. تاریخ ، قدیس کنستانتین را "کبیر" نامیده است، به دلیل صلاح دید وی در سیاست ، مهارت نظامی ، شجاعت و نقش او در توسعه امپراطوری روم شرقی، با آغاز حرکت پایتخت از روم به بیزانس (که پس از خودش به کنستانتینوپل (قسطنطنیه) تغییر نام یافت) ثمره این ، شکوفایی تمدن بیزانس به مدت هزار سال بود و آثار بزرگی را تولید می کرد که نه تنها به نفع خود امپراطوری بلکه سایر مردمان نیز بود. کلیسا از وی با عنوان ایساپوستولوس ("برابر با رسولان") و به عنوان یک قدیس تقدیر می کند ، بخاطر کار وی در دفاع از ایمان مسیحی در امپراتوری و در خانه.

با حکم معروف میلان در سال 313 میلادی ، امپراطوران قدیس کنستانتین و لیسینیوس آزادی مذهبی را به مردم امپراتوری روم اعطا کردند. تمام آزار و اذیت ها متوقف شد و مسیحیان از زندان آزاد شدند و به همه کسانی که تحت تعقیب دیوکلتیان و لیسینیوس تحت آزار و شکنجه قرار گرفتند ، اجازه بازگشت به خانه داده شد. قدیس کنستانتین ، به عنوان امپراتور ، یکشنبه را به عنوان روز عبادت عمومی برای تسهیل عبادت مسیحیان برای کلیساها در سراسر امپراتوری بنیان نهاد. او همچنین در کلیسا نظم برقرار کرد و نخستین شورای جهانی کلیسایی را در سال 325 میلادی در نیقیه ، بیتینیا

تشکیل داد. این شورا با بدعت های آریین مقابله کرد و آموزه مسیح شناسی (کریستولوژیک) را در نماز ایمان (اعتقادنامه) تدوین کرد. وی همچنین کلیساهای با شکوه ، مانند سنت ایرین (Αγία Ειρήνη) را در قسطنطنیه و کلیسای رسولان مقدس را ساخت ، جایی که وی آرزو داشت تا بقایای مقدس همه رسولان مقدس را در آنجا جمع کند.

همکار و یاور وی در این تلاشهای شگفت انگیز مادر مسیحی وی ، قدیس هلن بود. او مشارکت و کمک بسیاری نمود ، حتی به سرزمین مقدس رفت تا صلیب مقدس واقعی خداوند را پیدا کند. او ساختمان کلیسای رستاخیز در اورشلیم ، کلیسای تولد خداوند در بیت لحم ، و چندی دیگر را ساخت. وی پس از اختصاص بقیه عمر خود به نماز و کارهای معجزه آسای خیرخواهانه ، در حدود سال 328 میلادی در سن هشتاد سالگی در خداوند آرامید. کلیسا او را به عنوان قدیس معرفی کرد و یادبود او را در همان روز پسرش ، قدیس کنستانتین ، همچنین بعنوان ایساپوستولوس ("برابر با رسولان") جشن می گیرد.

داستان غسل تعمید قدیس کنستانتین که توسط یوسیپوس ، اسقف سزارین در فلسطین نوشته شده است ، واقعاً تکان دهنده است که در پایان زندگی امپراتور انجام شد. اسقف یوسیپوس از خیرات و سخاوتمندی عظیم امپراتور و چگونگی نگاه او می نویسد. در پایان ، هنگامی که او تعلیم کاتیکزم مسیحی را دریافت کرد و احساس کرد که روحش آماده دریافت تعمید مقدس است ، اسقف های ارتدوکس را که همراه او بودند ، صدا زد. وی تمایل خود برای تعمید را به آنها ابراز نمود ، و سخنان به یادماندنی زیر را بیان کرد: زمان آن رسیده که مدتهاست به آن امیدوار شده ام ، با آرزو و دعای جدی که بتوانم نجات خدا را بدست آورم. سپس اسقفها کنستانتین متبارک را تعمید دادند. پس از آن ، او لباسهای سفید تعمید را پوشید ، که تا زمان آرامیدن وی برداشته نشد. پس از دریافت عشاء ربانی

مقدس ، او به ستایش خداوند فرو رفت. قدیس کنستانتین در روز پنطیکاست ، 22 مه 337 میلادی در شصت و سه سالگی در پروردگار آرامید.

هنگام مطالعه زندگی این قدیس و امپراتور بزرگ ، می توانیم ببینیم که علی رغم مقام وی و جلالی که با آن به وجود می آید ، وی ملزم به آنها نبوده است. روحش آرزوی چیز دیگری را داشت. آرزوی عمیق او نجات روح وی بود که در روزهای آخر او آشکار شد. پس از توبه عمیق برای آنچه در زندگی شلوغ خود انجام داده بود ، وی تعمید یافت که احساس کاملاً خوشی و آرامش داشت. او دیگر آرزوی بزرگ زمینی نداشت. همانطور که اسقف یوسیپوس بار دیگر می نویسد: او دیگر از پوشیدن لباس بنفش خود خودداری کرد. او سپس صدایش را بلند کرد و نوعی از شکرگذاری به خدا ارائه نمود. پس از آن او این کلمات را اضافه کرد. اکنون می دانم که واقعاً برکت یافته ام؛ اکنون احساس اطمینان دارم که شایسته جاودانگی به حساب می آیم و شریک نور الهی شده ام.

برادران و خواهران عزیزم ، این چالشی برای ما است: آیا جلال و افتخاری را که با تعمید مقدس خود کسب کرده ایم احساس می کنیم؟ آیا ما این را بالاتر از هر شهرتی ، ثروت ، مقام یا دستاوردی می دانیم؟ آیا جستجوی زندگی ابدی اولویت ماست؟ بیایید اغلب این مسئله را در نظر بگیریم و مطابق آن عمل کنیم، با شفاعت های قدیسین کنستانتین و هلن.

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه